

ÜLESTÕUSMISPÜHAD B

(Esimene lugemine lüh. 1Mo1 ,1.26-31a)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Alguses lõi Jumal taeva ja maa. Ja Jumal ütles: “Tehkem inimesed oma näo järele, meie sarnaseks, et nad valitseksid kalade üle meres ja lindude üle taeva all, kõigi loomade ja kogu maa üle ning kõigi roomajate üle, kes maad mööda roomavad.” Ja Jumal lõi inimese oma näo järgi – lõi inimese Jumala näo järgi, lõi inimese meheks ja naiseks. Ja Jumal õnnistas neid ning ütles neile: “Olge viljakad ja teid saagu palju, täitke maa ja alistage see endale, valitsege kalade üle meres ja lindude üle taeva all ning kõigi roomajate üle, kes mööda maad roomavad.” Ja Jumal ütles: “Vaata, mina annan teile kõik seemet kandvad taimed ja kõik puud, mis kannavad vilja sees seemet – olgu need teile toiduks. Aga kõigile loomadele maa peal ja kõigile lindudele taeva all ning kõigile roomajatele, kellel on elav hing, annan ma toiduks kõiksugust haljast rohtu.” Ja nõnda sündis. Ning Jumal vaatas kõike, mis ta oli teinud, ja vaata – see oli väga hea.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps33 , 4-5 6.9 18-19 20.22 R:12)

R: Õnnis on rahvas, kelle Jumal on ära valinud.

Issanda sõna on õige,
tema tegudele võib loota.
Tema armastab õigust ja õiglust,
Issanda heldus täidab maa.

R:

Issanda sõnaga on loodud taevad,
tema suu hingusega kõik taevaväed.
Tema kogub merede veed lähkrisse,
paneb ookeani vood paisu taha.

R:

Õnnis on rahvas, kelle Jumal on Issand,
rahvas, kelle tema on endale pärisosaks valinud.
Issand vaatab taevast
ja näeb kõiki inimlapsi.

R:

Meie hing loodab Issanda peale,
tema on meie kilp ja abimees.

Olgu sinu halastus, Issand, meie üle,
sest me ootame sind pikisilmi.

R:

(Teine lugemine 1Mo22 ,1-2.9a.10-13.15-18)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Neil päevil pani Jumal Aabrahami proovile. Ja ta hüüdis teda: “Aabraham!” Ja Aabraham vastas: “Siin ma olen.” Jumal ütles: “Võta oma ainus poeg Iisak, keda sa armastad, ning mine Morija maale ja too ta seal põletusohvriks ühel neist mägedest, mille ma sulle näitan.” Ja kui Aabraham koos oma pojaga jõudis Jumala poolt nimetatud paika, ehitas ta seal altari ja ladus sellele tulepuud. Ja Aabraham sirutas oma käe ja võttis noa, et tappa oma poeg. Aga Issanda ingel hüüdis teda taevast: “Aabraham, Aabraham!” Ja ta vastas: “Siin ma olen!” ja Ingel ütles: “Ära pane kätt oma poja külge ja ära tee talle kurja, sest nüüd ma tean, et sa kardad Jumalat ega keela talle isegi oma ainukest poega.”

Ja kui Aabraham üles vaatas, nägi ta, et üks jäär on tihnikusse sarvipidi kinni jäänud. Ning Aabraham läks, võttis jäära ja tõi selle põletusohvriks oma poja asemel. Ja Issanda ingel hüüdis Aabrahami teist korda ja ütles: “Ma annan vande iseenda juures, ütleb Issand: sellepärast, et sa oled teinud nõnda ega ole mulle keelanud oma ainsamat poega, tahan mina sind tõesti õnnistada ja teha sinu järeltuleva soo arvukaks nagu tähti taevas ehk liiva meres. Ja sinu sugu vallutab oma vaenlaste väravad. Sinu soo läbi saavad õnnistatud kõik rahvad maa peal, sest Sina oled olnud mulle sõnakuulelik.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps16 ,5.8. 9-10. 2.11. R:1)

R: Kaitse mind, mu Jumal, sest sinu peale ma loodan.

Sina, Issand, annad mulle mu pärisosa ja ulatad mulle karika,
sinu kätes on kõik, mis mulle liisu järgi on langenud.

Issand on alati mu silme ees,
tema seisab mu paremal pool ja ma ei vangu.

R:

Sellepärast rõõmustab mu süda ja hõiskab mu hing
ning mu ihu võib elada, kartmata ohtu.
Sest sina ei jäta mu hinge surmavalda
ega lase oma pühal näha kaduvust.

R:

Ma ütlesin Issandale: sina oled mu Issand,
sina üksi oled mu õnn.
Sina annad mulle teada elurajad,
sinu palge ees on rõõmuküllus,
hüved üha su paremal käel.

R:

(Seitsmes lugemine Hs36 ,16-17a.18-28)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust:

Mulle tuli Issanda sõna, ja Issand ütles: “Inimesepoeg, kui Iisraeli sugu elas omal maal, siis nad rüvetasid selle maa oma eluviisi ja tegudega. Siis ma valasin nende peale välja oma tulise viha – vere pärast, mida nad valasid oma maal, ja ebajumalate pärast, millega nad olid seda rüvetanud. Ja ma pillutasin nad laiali paganate sekka ja puistasin nad laiali mööda erinevaid maid – nende eluviisi ja tegude järgi mõistsin ma nende üle kohut. Aga kui nad olid paganate juures, kuhu nad iganes tulid, seal teotasid nad jälle minu püha nime, nõnda et nende kohta hakati ütleva: “See on Issanda rahvas, ometi pidid nad lahkuma oma kodumaalt.” Siis pidin ma kandma hoolt oma püha nime pärast, mille nemad – Iisraeli rahvas – olid ära teotanud paganarahvaste seas, kuhu nad ka ei läinud. Sellepärast räägi Iisraeli kojale: nii ütleb Issand: “Ma ei tee seda teie pärast, Iisraeli koda, vaid oma püha nime pärast, mille teie olete ära teotanud paganarahvaste seas, kelle juurde te tulite. Ja ma teen pühaks oma suure nime, mida teie olete paganate seas teotanud, ning paganad peavad tundma, et mina olen Issand, kui ma nende silme ees näitan oma pühadust teie läbi. Ja ma võtan teid ära paganate hulgast, kogun teid kokku kõikidest maadest ning toon teid teie kodumaale. Ja ma piserdan teid puhta veega, et te saaksite puhtaks kõigest rüvedusest – kõigest ebajumalatest ma puhastan teid. Ja ma annan teile uue südame ja panen teie sisse uue vaimu. Ning ma võtan teie ihust kivise südame ja annan teile lihase südame. Ma valan teie sisse välja oma vaimu, et te käiksite mu seaduste järel ning peaksite au sees minu õigust. Siis te saate elada maal, mille mina olen andnud teie esivanematele – teie olete minu rahvas ja mina olen teie Jumal.””

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps51 , 3-4.12-13.17-19. R:12a)

R: Loo mulle, Jumal, puhas süda.

Jumal, ole mulle armuline oma helduse pärast,

kustuta mu ülekohus oma halastuse pärast.

Pese mind hästi mu süüteost

ja tee mind puhtaks mu patust.

R:

Loo mulle, Jumal, puhas süda

ning anna mulle uus, kindel vaim.

Ära heida mind ära oma palge eest

ja ära võta minult ära oma püha Vaimu.

R:

Issand, ava mu huuled,

et mu suu kuulutaks sulle kiitust.

Ohvriks Jumalale on murtud vaim.

murtud ja puruks löödud südant sina, Jumal, ei põlga.

R:

(Evangeelium B aastal Jh 20,1-9)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist

Maarja Magdaleena tuli hauale nädala esimese päeva varahommikul, kui väljas oli alles pime, ja nägi, et kivi oli haualt ära tõstetud. Ta jooksis ja tuli Siimon Peetruse ja teise jüngriga juurde, keda Jeesus armastas, ning ütles neile: “Nad on Issanda hauast ära viinud ja me ei tea, kuhu nad on ta pannud.”

Nüüd läks ka Peetrus välja ja nad tulid koos teise jüngriga haa juurde. Nad jooksid mõlemad koos, ent teine jünger jooksis Peetrusest kiiremini ning jõudis haa juurde esimesena. Ja kummargil sisse vaadates nägi ta surilinu, kuid ta ei astunud sisse. Siis tuli ka Siimon Peetrus temale järele ja astus hauda sisse ja nägi maas olevaid surilinu ja higirätikut, mis oli Jeesuse pea ümber olnud, et see ei olnud koos surilinaadega, vaid eraldi kokkumässituna teises kohas. Nüüd siis läks hauda sisse ka see teine jünger, kes esimesena oli hauale tulnud, ning nägi ja uskus. Sest nad ei teadnud veel Kirjast, et tema peab surnuist üles tõusma.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: Ja nad läksid hauakambrisse ja leidsid Jeesuse ihu...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...hauast puuduvat... *

Oota, ma loen uuesti: Ja nad läksid hauakambrisse ja leidsid Jeesuse ihu hauast puuduvat...

Kas saite nüüd aru, armsad õed ja vennad, kui oluline on alati lause lõpuni lugeda või kuulata – lõpuni, kuni viimase sõnani? Sest nii mõnegi sõnumi juures, mis võib olla üsna pikk ja keeruline, on otsustavaks ikkagi selle lõpp. Alles siis saab otsustada (/saame me aru?), milles seisnes sõnumi mõte, kas meile taheti midagi teatada, või hoopis meie tähelepanu milleltki kõrvale juhtida. Tihti kohtame ka halva uudise esitamist hea uudise pähe.

Näiteks aasinud kord keegi vaimulik oma kogudust rõõmusõnumiga, et armas rahvas, nüüd on päris teaduslikult tõestatud, et Jeesus oli ajalooline isik, kes on tõesti maa peal elanud! Nimelt leitud

hiljuti üles tema kondid...! Kui see tõesti nii oleks, siis tähendaks hea uudis Jeesuse ajaloolisusest tegelikult ju seda, et Jeesus ei tõusnudki surnuist üles, ja see oleks halvim uudis, mida kristlase kõrv peaks kuulma. Kuid teisalt me teame, et nii kaua kui pole leiutatud ajamasinat, mille abil kaugesse minevikku rännata ja oma silmaga näha, ei suuda ükski teadus Jeesuse ülestõusmist ümber lükata või kinnitada.

Maailmas, kus on nii palju pettust, salakavalust, silmakirjalikkust ja lühinägelikku rumalust, tuleb õppida iseseisvalt mõtlema, sest Jumala kohtu ees nõutakse aru ka nende käest, kelle ellusuhtumine on pinnapealne ja kes lasevad end liiga kergesti petta.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, see on imeväärne, kui palju häid võrdpilte me võime leida enda ümbert, kui terviklik on loodus ja kui palju me võime sellest õppida. Juba neist iidsetest aegadest, kui inimene hakkas metalle kasutama, on tuntud ka metallide karastamise menetlused. Kõige tuntum neist on niiöelda “ehmatamine” – hõõguv teras kastetakse külma vette või õlisse, mille tulemusel moodustavad raud ja süsinik teistsuguse struktuuri, mis on kõvem, kuid samas ka hapram, see tähendab, on tugevam elastsuse arvelt.

Aja jooksul on inimkond välja mõelnud ka hulga teistsuguseid menetlusi, kuidas toota erinevaid sulameid ja kuidas neid karastada, ning selgub, et mainitud külma vedelikuga ehmatamine on ainult üks võimalus. Mõned sulamid karastuvad hoopis aeglasel jahtumisel, teiste protsesside juures peab jahtumine toimuma kas vaakumis või lämmastikus, et metall ei oksüdeeruks – see tähendab, et selle koostisse ei satuks hapniku osakesi. Vahel on otstarbekas karastada ainult metallist eseme väliskihi või serva, samuti saavutatakse mõnel juhul parim tulemus üldse külmaltsimise teel.

Pole juhuslik, et “karastamise” mõistet ei kasutata ainult metallide, vaid ka inimeste puhul.

Inimorganism reageerib külmale dušile üsna sarnaselt metallidega, immuunsüsteem tugevneb; aga kui jahutamisele üle pingutada, tekib nn “külmetus”, mis tähendab tegelikult immuunsüsteemi nõrgenemist ja allajäämist organismis olevate patogeensete mikroorganismide vohamisele.

Niisamuti võib mõista karastamisena ka kehalist koormust ja sporti. See arendab lihaskonda, tõstab vastupanuvõimet haigusetekiitajatele ja annab jõudu ka vaimseks tööks – kuid füüsiline ülepingutus kahjustab nii südant kui teisi elutähtsaid organeid. Kahtlemata on oluline ka õige toitumine, mis sisuliselt tähendab taas karastamisega võrreldavat käitumist, et süüakse mitte seda, mis maitseb, vaid seda, mida organism vajab, ja mitte rohkem ega vähem kui vajab.

Armsad õed ja vennad, samasuguseid nähtusi kohtame me ka oma vaimulikus elus, nii nagu Jeesus

sega meile on ette näidanud. Muidugi oli Jeesuse ristilöömine suur ehmatas kõigile tema jüngritele, ja samuti tema ülestõusmine, kuid just see sündmuste äärmuslik vaheldumine võttis neilt hirmu surma ees. Samas õpetas Jeesus neile kolme aasta vältel mõistlikku käitumist: seda, kuidas olla vähenõudlik elumugavuste suhtes ja ammutada jõudu vaimsest terviklikkusest. Ta oli elavaks eeskujuks, kuidas näha oma maist elu vahendina pälvimaks igavest õndsust, kannatada välja nii kuum kui külm, nii nälg kui meelitused. Ta näitas ette, kuidas seista vastu saatana ahvatlevatele pakkumistele.

Jeesusesse uskudes, tema õpetusi ja eeskujuga järgides saame ka meie karastatud igavese kohtu jaoks, et me ei peaks Jumalat nii palju kartma ja tundma hirmu tema kohtuotsuste ees. Siis võime teda armastada avatud südamega, nagu Jeesus meid selleks on julgustanud, nii oma surma kui ülestõusmise läbi. Aamen.

* (elavas ettekandes lehtedega krabistamine)

Soovin kõigile elektrikarjase lugejatele häid Ülestõusmispühi!